בראשית שנת 2011, הנחיתי את מנכ"ל משרד הביטחון דאז, אלוף מיל' אודי שני, לבחון את אופן והתנהלות האגודה למען החייל (להלן אל"ח) וכן לבחון מיזוג ואיחוד אפשרי עם קרן לב"י.

מונתה וועדה ע"י המנכ"ל (באישורי) בראשות יו"ר דירקטוריון גזית – גלוב מר אריה מינקביץ. חבריה היו עו"ד מאיה ליקוורניק, רו"ח גדי סומך ותא"ל מיל' יצחק פוקס.

מנכ"ל אל"ח ומפקד קרן לב"י , שימשו כמשקיפים קבועים בוועדה. זו, ראיינה עשרות מרואיינים וישבה לעשרות ישיבות והגישה המלצותיה במהלך נובמבר 2011.

עליי לציין כי מנכ"ל אל"ח בחר לא להופיע מעבר לישיבה אחת (לטענתו לא זומן), הנושא הובא לידיעת מנכ"ל משרד הביטחון ולטיפולו.

ביולי 2011 כפי שאף תואר בטיוטת הדו"ח שלכם, קיבלנו פניה מיו"ר הוועד המנהל של אל"ח , תא"ל מיל' יום טוב תמיר, כי בכוונת הוועד המנהל להתכנס בקרוב ולבחון הארכת הקדנציה של יו"ר האגודה.

כבר אז משקיבלנו פנייה זו, סברתי כי משום עבודת הוועדה, אין זה נכון וראוי לעת ההיא, להאריך את כהונת היו"ר או לעסוק במינויי בכירים כלשהם, וכל עוד הוועדה עובדת ובוחנת ובטרם הגישה מסקנותיה והמלצותיה כמו גם **אני** לא דנתי בהן , גיבשתי וקיבלתי החלטות – אין זה נכון, ראוי, הגיוני וסביר להאריך כהונות , מה גם שדווח לי <u>שאין שיתוף פעולה</u> כהלכתו בין אל"ח ולב"י ובין הוועדה.

זאת ועוד, נציג משרד הביטחון בוועד המנהל של אל"ח באותם ימים, מר חיים אומן, הונחה על ידי באמצעות מנכ"ל משרד הביטחון, להתנגד לדיון בנושא (דיון בחודש יולי 2011) הארכת הקדנציה מהטעמים הנ"ל, כפי שגם פורט בטיוטת הדו"ח שהעברתם לעיוני.

למותר לציין כי הוועד המנהל סבר אחרת וגם קיבל החלטה בהתאם לכך.

התייחסותנו והתנגדותנו נאמרה, גם לאחר דיון הוועד המנהל בראשית ספטמבר 2011 , שכן , עפ"י הנדרש היו"ר הנבחר חייב להיות <u>על דעתו של שר הביטחון</u>.

נציגי משרד הביטחון, מנכ"ל המשרד והיועץ המשפטי , חזרו והבהירו כי ההליך נעשה שלא על דעת משרד הביטחון ושר הביטחון ויש להמתין עד סיום עבודת וועדת מינקביץ וקבלת החלטות לגבי מסקנותיה והמלצותיה.

משדווח לנו בראשית ספטמבר 2011 על החלטת הוועד המנהל ואי ההתייחסות לעמדתנו הנחרצת ,קיימנו מספר שיחות והתייחסנו בכתוב על כי המהלך אינו קביל.

צר היה לי כמו גם היום, כי הוועד המנהל בחר להתעלם מעמדת משרד הביטחון ושר הביטחון המפורשת.

בעצת מנכ"ל משרדי , האלוף אודי שני, בחרנו לא להביא את הדברים לכדי "פיצוץ ורעש" , שכן טובת חיילי צה"ל , התרומות שבדרך ואחרים יכולים להיפגע מכך.

שוחחתי עם יו"ר אל"ח (בנוכחות מנכ"ל משרד הביטחון) , על הנושא במשרדי, וזה האחרון הבטיח שברגע שיידרש , יעזוב לאלתר את תפקידו, כמו גם הבטיח שישתף פעולה עם המהלכים המדוברים.

מכאן , העברתי המשך הטיפול למנכ"ל משרדי האלוף במיל' אודי שני.

העובדה שחלפו חודשיים מרגע שקיבלנו את הפנייה הראשונה של הוועד המנהל (יולי 2011) ועד לרגע שהגבנו בכתב (ספטמבר 2011), אין בה לחלוטין לפגום ולגרוע מעצם ההכרה ששררה להערכתי, גם בקרב ראשי וחברי הוועד המנהל , ובוודאי אצל היו"ר, שוועדת מינקביץ מונתה , עבדה, ראיינה ו"שעטה " לכיוונים שאינם מקובלים על ראשי האגודה – עובדה שהייתה נחלת הכלל ועל כן ,לטעמי ,היה ברור לי וכן היה מצופה מצד הוועד המנהל של האגודה, שלא להתבריין ולעסוק בכל שינוי מבני או הארכת קדנציה או מינוי בכירים בארגון ובכללם יו"ר האגודה, עד הגשת מסקנות והמלצות וועדת מינקביץ וגיבוש עמדתי והחלטותיי לאור המלצותיה בסוגיה זו.

גם מדיניותי ומדיניות מנכ"ל המשרד , לעשות את הדברים בנועם וללא כותרות כשטובת החיילים, תדמית "האגודה למען החייל" , התרומות שבדרך ואחרים.. נכונה היא ומשהיא לטובת העניין.

על כן לפרק הזמן הקצר שחלף בין קבלת הפנייה של הוועד המנהל במשרד הביטחון לבין המענה שניתן, כמו גם טובת אי הפגיעה בתדמית הארגונים, לא הייתה כל משמעותית בעיניי והיה זה נכון ומתבקש טבעית , שהנהלת הוועד המנהל הייתה ממתינה ולא ממהרת לדון בהארכת הקדנציה של יו"ר אל"ח – כמו כאילו רצתה להביע במהלך זה מאין קביעת "עובדה בשטח" שאולי הייתה עלולה לסנדל כל המלצה כזו או אחרת של וועדת מינקביץ.

לתא"ל אביגדור קהלני זכויות רבות, אך ציפיתי שינהג אחרת , כמו גם יוביל את אנשיו לכיבוד הערכים והנורמות.